

saadan Sag gaar over til offentlig Forsølgning, hvor, den private Mand slet ingen personlig Interesse har i hele det Spørgsmaal, og hvor Mulkten gaar ind i den offentlige Kasse. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl) omtalte dette Spørgsmaal, men jeg forstod ikke rigtig hans Mening, jeg er ikke ganske vis paa, om jeg har opfattet ham rigtigt. Det forekommer mig, at han yttrede Tvivl om, hvorvidt man i de Sager, der her er Tale om, under den offentlige Forsølgning kunde komme til at paalægge Benegtelsesed; det har Udvalget rigtignok aldeles bestemt forudsat, at det var Meningen. Jeg tror, det er anerkjendt i vore Systemer og anerkjendt, tør jeg sige, ogsaa i Lovgivningen, at Benegtelsesed i offentlige Politisager kan anvendes, hvor der kun er Tale om Idømmelse, af Bøder. Jeg skal blot nævne, — det tror jeg ikke at sige i — at det i Motiverne til Forordningen af 8de September 1841, der handler om Indiciebeviset, udtrykkelig er forudsat, at man i offentlige Bødesager kan komme til at paalægge den Tiltalte Benegtelsesed, og jeg skalde ogsaa huske meget feil, hvis ikke anerkjendte Retslærde, deriblandt afbøde S. E. Larsen, ogsaa aldeles bestemt have erklæret sig derfor. Dette Spørgsmaal har altsaa ikke staaet tvivlsomt for Udvalget, og naar det forholder sig saaledes, saa vil vistnok den høitærede Minister finde det forklarligt, at vi ikke have anset det fornødent at opstille noget. Særligt med Hensyn til Beviset, thi da ville de almindelige Regler om Betydningen af en Betjents beedigede Udsagn komme til Anvendelse, og man maa jo vel erindre, at det, som det ogsaa hedder i § 35 i Forordningen af 1840, ingenlunde er en Betjents Sigtelse alene, der gjør Udsagnet for at paalægge Benegtelsesed, men denne Sigtelse skal understøttes af Sagens øvrige Omstændigheder. Naar dette under en offentlig Politisag foreligger, saa tror jeg ogsaa, at det der vil komme til Benegtelsesed for Tiltale. Det er disse Betragtninger, som have foranlediget Udvalget til ikke at følge Landstinget med Hensyn til denne Bestemmelse i Forordningen af 1840. Det ærede Medlem for Mårbo Amts 2den Valg-

freds (Frederiksen) udtalte sig jo temmelig stærkt mod Udvalgets Behandling, men jeg vil anbefale ham at gjenmæle, hvad vi have indstillet til Thinget, inden han kommer med Behreidelser; det kunde rigtignok ikke let falde Udvalget ind at ville foreslaa, at det f. Ex. i Sægersborg Dyrehave skulde være overladt Alle og Enhver, at ødelægge det fredede Bildt. Det er der jo slet ikke Tale om, der er kun Tale om, at den Sagberettigede i sin Have, Gaard og indhegnede Dyrehave maa være uafhængig af Fredningsbestemmelserne; altsaa kan virkelig ikke Enhver gaa ind i Sægersborg Dyrehave og dræbe de Dyr, vi have tænkt paa at frede. Hvad han sagde om Hundene, om Rattene, kan jeg personlig — jeg tør ikke sige det paa Udvalgets Begne — være enig med ham i, men jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at det ikke er Noget, vi have opfundet, men Bestemmelsen er ligefrem optagen af den ældre Lovgivning. Jeg tror, at jeg allerede i mit første Foredrag har fremhævet, at vi kun havde villet samle de rundt omkring i Lovgivningen spredte Bestemmelser under Et, men at vi egentlig ikke havde troet, det kunde være hensigtsmæssigt at foreslaa ialfald væsentlige Forandringer i det Bestaaende. Dette fører mig ind paa at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl), som i det Hele ikke syntes tilfreds med, hvad der foreligger, og som havde Udskiftigt at indvende mod det Forsøg, vi have gjort som Lovgivere. Han sagde, at man ikke var sikker paa, at der ikke mangler Noget; men denne Tvivl er det ærede Medlem neppe besøiet til at udtale; naar han vil reise Tvivl i den Retning, var det hans Pligt at paavise, at der virkelig mangler Noget. Overfor hans Paastand paastaar jeg, at der ikke mangler Noget, men at Alt, hvad der i den nugældende Ret angaar Sags Udøvelse og Straf for ulovlig Sagt, er optaget i dette Lovforslag. Jeg har allerede i mit første Foredrag sagt, hvad der tilføjtes i den af ham omtalte § 20 i vort Forslag, og jeg skal ikke trætte det høie Thing med at gjentage det. De udenfor Udvalget stillede Ændrings- og Underændringsforslag have været Gjenstand for Overvejelse i Ud-